

د ارميا مرثيه

د کتاب پېژندنه

د مرثيه کتاب د پنځو غمجنو شعرونو يوه مجموعه ده چې د بابليانو له خوا د اورشليم د کلابندی او وېچارولو او د هغه د اوسېدونکو د جلاوطني تصوير بيانوي. که څه هم دا کارونه د بابليانو له خوا ترسره کېدل، خو خدای له هغوی څخه د يوې وسيلې په توگه کار اخيسته، ترڅو د خپل لوظ د ماتولو په خاطر خپل خلک تر قضاوت لاندې ونيسي او سزا ورکړي. ويجار تيا په هر چا اغيزه کوي، که شتمن وي يا غريب، مشر وي يا معمولي کس.

دا شعرونه لومړی د خدای د خلکو غم د کونډې ښځې د غم په شان بيانوي (لومړی فصل). په درېم فصل کې د يو غمخپلي سړي له خوا د هغوی استازيتوب کېږي او په وروستي فصل کې خلک د خدای د رحمت دپاره دعا کوي. دوهم فصل د خلکو د گناه له امله د اورشليم سقوط بيانوي او څلورم فصل د بابليانو د کلابندی ناوړه اغيزې بيانوي.

که څه هم د گناه په هکله خدای سم قضاوت کوي، خو هغه د

رحم د بنودلو دپاره هم وفادار دی. د کتاب په درېم فصل ۲۲ -
۲۴ ایتونو کې لیکوال د خدای د رحمت په بنسټ د راتلونکي دپاره
هیله څرګندوي. د مثال په توګه: هر سهار د هغه رحم وي تازه،
وفاداري ده ډېره زیاته د هغه (۳:۲۳).

د موضوعگانو لست

د اورشلیم غمونه: لومړی فصل

د اورشلیم سزا: ۲ فصل

سزا او هیله: ۳ فصل

د اورشلیم په کنډوالو کې: ۴ فصل

د رحم دپاره دعا: ۵ فصل

د اورشليم غمونه

① څنگه يو وخت ډک ؤ اورشليم له خلکو

څنگه اوس دی خالي شوی هغه له خلکو

يو وخت نړۍ کې يې درلود عزت

اوس هغه دی لکه د کونډې په شان

هغه يو وخت ؤ د ملکې په شان

اوس شو هغه لکه د وينځې په شان

② ټوله شپه ژاړي هغه

اوبنکې يې بهيري په مخ

د پخوانيو ټولو عاشقانو نه يې

يو يې هم نه دی پاتې چې ورکړي تسلي

ملگرو يې وکړلو خيانت ورسره

او اوس يې ټول دي دبنمنان

③ د يهودا خلک دي د بې وسه غلامانو په شان

چې ويستل شوي د خپل وطن څخه په زوره

هغوی اوسيري نورو قومونو منځ کې

او نه لري ځای د آرام دپاره

راايسار شوي د دبنمنانو له خوا

نه لري هغوی د تېبنتې لاره

④ خالي شوې د ماتم په خاطر هغه لارې چې صهيون خواته

ځي

او په سپېڅلو ورځو کې هېڅوک نه ورځي هلته

عبادت دپاره

کومو پېغلو چې سندرې به يې ويلې هلته دي اوس غمجنې

هغوی

او کاهنان یوازې کاندې زگپروي

خالي ولاړې دروازې دي د بنار

او اخته دی په عذاب باندي صهيون

⑤ کامياب شوي دبنمان د هغې

هغه يې راوستله د خپل واک لاندي

حکمه خبنتن ورکړې ده سزا هغې ته

د ټولو سرکښيو په خاطر

نيول شوي اولادونه د هغې

او يووړل شوي اسيرانو په توگه

⑥ شان او شوکت د گران اورشليم دی تللی

نشته دی نور هغه شان او شوکت د هغه

د هغه مشران دي د هوسی په شان

هغوی نه مومي خرځای د خپل ځان دپاره

هغوی ورکړی خپل قوت له لاسه

او تښتېدلی نه شي د ښکاریانو څخه

اورشليم چې اوس پروت دی ويجاړ

او دي خلک يې سرگردانه

رايادوي خپل پخوانی شان او شوکت

کله چې ورغلل هغوی د خپل دښمن لاس ته

هېڅوک نه ؤ چې وکړي کومک ورسره

چا چې ورکړې وه اورشليم ته ماتې

کوي خدا يې بربادې پورې

اورشليم ده کړې لويه گناه

نو ناپاکه شوې هغه

کومو خلکو چې يې کاوه يو وخت عزت د هغې

اوس هغې ته گوري په سپکه سترگه

حکله ليدلی يې دی د هغې لوڅوالی

هغه کوي زگپروی

او پتوي خپل مخ له شرمه

په ټنکاره ليدل کېدله ناپاکي د هغې ٩

خو فکر نه کاوه هغې د خپل پای په هکله

ډېر وپروونکی دی زوال د هغې

هېڅوک نشته چې ورکړي تسلي هغې ته

اورشليم وايي ما سره مرسته وکړه ای څښتنه

گوره چې زه څومره کړېږمه ماتې راکړې دښمنانو راته

دي لوټ کړې دښمنانو ١٠

د اورشليم خزانې

منع كړي وو څښتن پردي خلك

چې ورننوځي د هغه كور ته

خو وليدل د اورشليم خلكو

چې هغوى ورننوتل د څښتن كور ته

۱۱ كوي زگپروي د اورشليم خلك

د يوې مړې ډوډۍ دپاره

اخلي دوى خواړه د خپل قيمتي شيانو په بدل كې

ترڅو ژوندي پاتې شي

بنار وهي چيغې چې اى څښتنه

ما ته وگوره چې څومره سپك شومه زه

۱۲ اى تاسو ټولو لارويو

ايا ارزښت نه ورکوي زما حال ته

ووينئ او وگوريئ

نه دي راغلي په هېچا کله هم داسې درد او غم

کوم چې راغلي په ما

داسې يو درد چې راوستلي دي څښتن په ما

د خپل قهر په وخت کې

١٣ راولېرلو اور له اسمانه هغه

داسې اور چې زما د بدن په هډوکو کې شو بل

کېښودلو دام زما پښو ته هغه

او ويې نيوله زما د تللو مخه

خدای پرېښودمه زه

او يمه تل اخته په درد باندې

١٤) وټرل شول په جغ کې گناهونه زما

وکر خښتن دا کار

هغه يې وټاره زما په غاړه باندي

او زه يې کرم کمزوري

ورکرم خښتن زه خپل دښمن ته په لاس

او زه وم بې وسه د هغوی په وړاندي

١٥) خښتن پرېښودل زما ټول زړور عسکر

هغه راولېږه لښکر چې کړي نابود زما ځوانان

هغه زما گران د يهودا خلک کړل ترېښو لاندي

لکه انگور چې کړي ترېښو لاندي څوک په خم کې

١٦) نو ځکه ژاړمه زه

او اوښکې توييږي مې له سترگو څخه

نشته هېڅوک چې راکړي تسلي

داسې څوک نشته چې راکړي همت

بری موندلی د بنمنانو په مونږ

او د ماشومانو مې نشته راتلونکی

کومک دپاره اوږده کړي خپل لاسونه صهيون ١٧

خو هېڅوک نشته چې ورکړي تسلي هغه ته

څښتن راغونښتي د بنمنان د اسراييلو

له هرې خوا څخه په ضد د هغه

هغوی کوي اورشليم سره داسې چلند

لکه چې کوم ناپاکه شی وي هغه

څښتن چې راکوي ما ته کومه سزا ١٨

نو دی په حقه هغه ځکه چې کړې ده

سرکښي ما د هغه په وړاندې

خو ما ته غوږ ونيسئ اى د نړۍ خلکو

وگورئ څومره سخت کړېږمه زه

پېغلې او ځوانان يې دي نيولي زما

او هغوى يې دي وړي په اسارت کې نور ملکونو ته

۱۹ ما کومک وغوښتلو خپلو عاشقانو څخه

خو هغوى وکړه دوکه ما سره

په ښار کې مړه پراته وو

کاهنان او مشران

هغوى خواره لتول

د دې دپاره چې ژوندي پاتې شي

۲۰ اى څښتنه وگوره زما تکليف ته

زما روح دی په عذاب کې

له غمه مات شوی دی زړه زما

د ډېرې سرکښې په سبب

د اورشلیم کوڅو کې وژني دښمنان خلک

او ژوندي نه پاتې کېږي په کورونو کې هم

غورځونې ونیسې زگېروي ته مې (۲۱)

خو نشته هېڅوک چې تسلي راکړي

کوم مصیبت چې راوستلی تا په ما باندې

په دې خوشحاله ټول دښمنان دي زما

راوله هغه ورځ چې وعده کړې ده تا

لکه څنګه چې کړېږمه همداسې وکړوه دښمنان زما

ورکړه سزا دوی ته (۲۲)

په خاطر د خپلو بدو عملونو

لكه چې څنگه دې راکړله سزا زما د گناهونو په خاطر

داسې سزا ورکړه هم هغوی ته

زیات دي زگپروي زما

نارامه شوی مې دی زړه

د اورشلیم سزا او وړاندېدل

① څنگه څښتن پټ کړی دی له قهره

گران اورشلیم د تورو ورپڅو لاندې

او غورځولی یې دی له اسمان نه په ځمکه باندې

شان او شوکت د هغه

په کومه ورځ چې و په قهر هغه

نو پرېښوده هغه خپل کور چې شي تباہ

② خښتنن تباہ کړ په اسراییلو کې

هر یو کلی په بې رحمۍ سره

هغه کړلې وړانې کلاګانې

چې یې ساتلو یهودا له دښمنانو څخه

هغه کړل بې عزته

پاچاهي او حاکمان د هغه

③ له غضبه یې کړ ټوټې ټوټې

ټول قدرت د اسراییلو

کله چې وکړه حمله دښمن په اسراییلو باندې

هغه ونه کړلو کومک

په اسراییلو باندې شو په غضب هغه

د داسې اور په شان

چې يې برباد کړل هر څه

④ لکه د بنمن په شان يې مونږ

کړلو په نښه خپلو غشو باندي

هغه مړه کړل هغه خلک

چې وو گران په مونږه

څښتن وبنوده خپل قهر په اورشليم باندي

چې بلېده لکه د اور په شان

⑤ څښتن تباه کړ اسرائيل

لکه د يو د بنمن په شان

د هغې ماني او کلاگاني يې

بدلې کړلې په کنډوالو باندي

هغه زياته کړه ژړا

او انگولا د يهودا د خلکو

⑥ په هغه ځای کې

چې څښتن ته په کې عبادت کاوه مونږ

هغه يې کړ داسې ټوټې ټوټې

لکه يوه جونگره چې راوغورځوي په باغ کې

هغه له منځه يووړل اخترونه او د سبت ورځې

هغه رد کړل د خپل قهر په زور پاچا او کاهنان

⑦ څښتن وويل دا قربانگه نه ده زما

او رد يې کړ خپل کور

هغه ورکړه اجازه دښمن ته

چې راوغورځوي يې دپوالونه

لکه څنگه چې مونږ عبادت په خوشحالی کولو

اوس وهي په کې د بري چيغې

⑧ دا وه اراده د خښتن

چې وغورځوي د اورشليم دېوال

خښتن جوړ کړ پلان په غور سره

چې اورشليم بايد بيخي شي وران

دنني او بيروني دېوالونه د هغه

پراته دي اوس د کنډوالو په شان

⑨ خاورو ډېرې کې دي پرته دروازي

او دي اړمونه يې ټوټې ټوټې

تېروي ژوند اشراف او پاچا جلاوطني کې

ورکول کېږي نه نور تعليم د شريعت

پيغمبران د خښتن له خوا

نه ويني نوره رويا

⑩ د اورشليم سپين ږيري

غلي ناست دي په ځمکه باندي

باد کړي يې دي خاورې خپلو سرونو باندي

او دي اغوستي هغوی د وير کالي

د اورشليم پېغلو له غمه

په ځمکه باندي ايښي خپل سرونه

⑪ زما سترگې سترې شوې په ژړا باندي

دی زما روح په عذاب کې

سترې شوی يم له غمه

د خپل قوم د تباہی په خاطر

د ښار کوڅو کې

بې هوشه کيږي کوچنيان او واړه ماشومان

⑫ وايي هغوی خپلو ميندو ته

چې مونږه وږي يو او تږي

پراته دي هغوی په کوڅو کې

د زخميانو په شان

غواړي شيدي هغوی خپلو ميندو نه

او ورو ورو ورکوي ساه

⑬ ای اورشليمه، ای گرانه اورشليمه

زه تا ته څه ووايم

ای گرانه صهيونه تا ته څنگه تسلي درکړمه

نه دی کړېدلی هېڅوک ستا په شان

داسې ژور دی ستا زخم لکه د بحر په شان

او هېڅوک نشته چې درکړي شفا

ستا پيغمبرانو ليدلې باطلې روياگانې ⑭

بل هېڅ ويلی نه شي غير له دروغو څخه

خپلو وعظونو باندې يې غولولې يې ته

او نه يې ده بنودلې هغوی خپله گناه تا ته

مجبوروي تا دې ته چې وکړې داسې فکر

چې درته نشته اړتيا د توبې

خلک چې تېرېږي د هغه ښار څخه ⑮

ورته گوري په سپکه سترگه باندې

خوځوي خپل سرونه او وهي ملنډې

د اورشليم په کنډوالو باندې او وايي داسې

ايا دا دی هغه ډېر ښکلی ښار چې خلک وايي

راوړي خوشحالي ټولې نړۍ ته؟

١٦ ټول دبنمنان وهي ملنډې په تا

او کوي له کرکې نه ډکې خبرې

چیچي خپل غابنونه هغوی

خاندي او وایي داسې

وو مونږه په تمه د داسې ورځې

په رښتیا اوس هغه ده راغلي

گورۍ څنگه مو کرل تبا هغوی

١٧ څښتن چې کړې اراده وه د کوم کار دپاره

کړ یې ترسره هغه

لکه چې څنگه پرېکړه کړې وه د پخوا نه هغه

کړ یې نابود اورشلیم په بې رحمۍ سره

زمونږ دښمنانو ته يې ورکړ بری

خوشحال يې کړل هغوی زمونږ په ماتې باندې

ای اورشلیمه ستا دېوالونه دې وژاري (۱۸)

څښتن ته په لوړ اواز

لکه چې ژاري خلک د غم په وخت کې

بهيږي دې اوبنکې شپه او ورځ لکه د سيند په شان

خپل ځان ستومانه کړه په غم او په ژړا باندې

څو څو ځلې د شپې پاڅپړه له خوبه (۱۹)

او د خپل زړه حال څښتن ته ووايه

لاسونه پورته کړه وکړه د زړه نه سوال هغه ته

چې وکړي رحم هغه ستا په ماشومانو باندې

کوم ماشومان چې مري

د لوږې نه هره کوڅه کې

۲۰ ای څښتنه، گوره!

ولې مونږ ته راکوې داسې سزا؟

ولې ښځې خوري غوښې

د خپلو گرانو بچو چې زېږولي دي دوی؟

ولې ستا په سپېڅلي کور کې

وژل کېږي کاهنان او پیغمبران؟

۲۱ مړه پراته دي

په کوڅو کې ځوانان او زاړه

پېغلې او ځوانان زما

دي وژل شوي د دښمن په تورو

په هغه ورځ چې ته په قهر وي

هغوی دې ووژل په بې رحمۍ سره

②۲ تا دښمنان زما راوغوښتل لکه څنگه چې

راوبلل شي خلک مېلمستيا ته

چې وکړي حمله له هرې خوا په مونږ باندې

او څوک تښتېدلی او پاتې کېدلی نه شو

په هغه ورځ چې ته وې په قهر

هغوی مړه کړل ماشومان زما

کوم چې روزلي وو ما او گران وو په ما

سزا، توبه او هيله

① زه هغه څوک يم چې د څښتن د غضب له کبله

لیدلی مې دی رنځ او مصیبت

② هغه بوتلم په رانېکلو باندې تورو تيارو ته

او کړم يې مجبور چې ونه وينم رڼا نوره

③ په رښتيا سره ټوله ورځ

هغه ما وهي بيا بيا

④ تک شين کړی په وهلو وهلو سره بدن او پوستکی زما

او دي مات کړي يې هډوکي زما

⑤ يم اخته کړی يې زه

په کړاوونو او سختيو کې

⑥ زه يې مجبور کړی يم چې واوسېږم په تياره ځای کې

هغه چا په شان چې وي مړ شوی ډېر پخوا

⑦ داسې په دېوالونو کې يې راگېر کړم چې نه لرم د تېښتې لاره

زه يې ترلی يم په درنو زنجیرونو باندې

⑧ څومره دعا او زاری چې کوم په لوړ اواز د کومک دپاره

خو نه قبلوي خښتن دعا زما

⑨ ترلې يې ده لاره زما د تيرو په دېوالونو باندې

کله چې گرځم نو تيندکونه خورم زه

⑩ هغه کوي انتظار لکه د خرس په شان چې حمله وکړي

راباندې توپ وهي لکه د پټ شوي زمري په شان

⑪ کرم يې گوبنه هغه د لارې نه

کرم يې ټوټې ټوټې او بيا يې پرېښودمه

⑫ راوويستله هغه خپله لينده

او کرم يې په نښه زه په خپلو غشو باندې

⑬ ويې ويشتمه په زړه باندې

په خپلو غشو باندې

⑭ راپورې خاندي زما خلک

وهي ملنډې په ما ټوله ورځ سندرو کي

١٥ هغه اخته کړمه زه داسې کړاو باندي

لکه چې شي څوک مجبوره دې ته چې وڅښي تريخ
شي

١٦ هغه وسولاه مخ زما په خاورو باندي

او مات يې کړل زما غاښونه په جغلو باندي

١٧ اخيستل شوي ده سوله ما نه

هپره ده خوشحالي زما نه

١٨ نور به ژوندي نه پاتي کپړمه زه

ما د لاسه دي ورکړي خپل توکل په څښتن باندي

١٩ چې را په ياد کړمه خپل درد او سرگرداني

شي زما دپاره د ترخو زهرو په شان

٢٠ کوم هر وخت فکر د هغو په هکله

او دی زما روح پریشان

②۱ خو چې کله کړم یو شی زه را په یاد

نو پیدا کیري زما هیله

②۲ نه تباه کپړو مونږ د خښتن تلیاتې مینې له کبله

خکه چې تل به وي د هغه رحم

②۳ هر سهار د هغه رحم وي تازه

وفاداري ده ډېره زیاته د هغه

②۴ وایم خښتن دی زما دپاره هر څه

نو زه لرم هغه ته هیله

②۵ خښتن بڼه کوي د هغو خلکو سره

چې کوي توکل په هغه باندې

چې کوي څوک رجوع هغه ته

٢٦ نو بيا بڼه ده زمونږ دپاره

چې وکړو انتظار په خاموشۍ سره

څښتن ته چې راکړي نجات مونږ ته

٢٧ بڼه خبره دا ده چې زده کړو مونږ

د ستونزو جغ وړل په ځوانۍ کې

٢٨ کله چې اخته کړای شو په کوم تکلیف باندې

باید غلي او یوازې کښېنو

٢٩ باید سر تپت کړو او تسلیم شو

کېدای شي بیا هم پاتې وي کومه هیله

٣٠ که راکړي مونږ ته څوک خپره نو پرې یې ږدی

او که کوي زمونږ سپکاوی باید چې ویې زغمو

٣١ څښتن د تل دپاره

نه پرپردي مونږ

٣٢ كېدای شي راولي غمونه په مونږ خو مهربانه هم دی

حكه چې زیاته او تلیاتی ده د هغه مینه

٣٣ په دې نه خوشحالیږي هغه

چې اخته کړي مونږ په درد او غم باندي

٣٤ کله چې کیږي ترپښو لاندې د وطن بندیان

نو وي خبر ترې خښتن

٣٥ کله چې د خدای تعالی په حضور کې

کیږي ترپښو لاندې حقونه د چا

نو وي خبر ترې هغه

٣٦ کله چې شوک مخه نیسي په محکمه کې د انصاف

نو وي خبر ترې خښتن

٣٧ پرته د خدای له رضا

هېڅ امر نه شي کېدلی

٣٨ خیر او شر کېږي دواړه

د خدای تعالی په حکم

٣٩ کله چې ورکول کېږي یو انسان ته سزا د خپلې ګناه

نو ودې نه کړي شکایت لاقبل ژوندی دی هغه

٤٠ راحیې چې وازمایو خپلې لارې د ژوند

او بیا وروګرځو د خښتن خواته

٤١ راحیې چې خلاص کړو خپل زړونه خدای ته

چې په اسمان کې دی او ورته پورته کړو خپل لاسونه

٤٢ کړې ده مونږه ګناه او سرکښي

او تا مونږ ونه بخښلو

٤٣) ته وي په قهر نو په مونږ پسې شوي

مونږ دې ووژلو او رحم دې ونه کړ په مونږ

٤٤) ځان دې پټ کړلو په ورېځو کې

ترڅو وانه وري دعا زمونږه

٤٥) مونږ نه ده جوړه کړې د چټليو ډېرې

د نړۍ د ټولو خلکو په منځ کې

٤٦) ټول دښمنان وهي ملنډې په مونږه

او کوي خبرې له کرکې نه مونږ سره

٤٧) منځ شوي يو مونږ د مصيبت او نابودۍ سره

وېرې او خطر کې مونږ خپل ژوند تېرو

٤٨) د خپل گران قوم د تباهي په خاطر

د اوبنکو سيندونه دي جاري زما د سترگو څخه

٤٩) اوبنکې توييږي زما

او نه ودريري هغه

٥٠) ترڅو وگوري څښتن د اسمان لاندې

او وويني هغه حال زمونږه

٥١) کله چې ووينم څه کړي دي دښمنانو د اورشليم په ښځو

نو خفه کيږي زما زړه

٥٢) بې سببه يم ښکار کړی دښمنانو

لکه مرغی چې نيسي په دام کې

٥٣) زه يې وغورځولم ژوندی د اوبو ذخيږې ته

او وغورځولې تيږې يې زما په سر باندې

٥٤) راواوښتلي اوبه زما په سر باندې

او فکر مې وکړ چې مږ به شم ډېر زر

٥٥) ای خښتنه، ما چيغې ووهلې ستا په نامه

کومک دپاره د اوبو د ذخیرې له تله

٥٦) کله چې سوال مې وکړ تا ته تا غوږ ونيوه زما فریاد ته

نو واورېده تا سوال زما

٥٧) نو راغلي ته نژدې او رادې کړ ځواب

ما ته دې وویل چې مه وپرېره

٥٨) تا وکړه دفاع زما د حقه ای خښتنه

او ودې ژغورلم له مرگه څخه

٥٩) کوم بد چې شوي ما سره هغه معلوم دي تا ته

ودې کړه پرېکړه زما په حق کې

٦٠) ته يې خبر څنگه بدل اخلي دښمنان زما نه

څنگه جوړوي دسيسې زما په وړاندې

٦١) تا اورېدلي چې څنگه کوي سپکاوی هغوی زما ای څښتنه

او یې خبر د دوی د ټولو دسیسو نه

٦٢) کوي ټوله ورځ خبرې دښمنان زما په هکله

او جوړوي زما په ضد پلانونه

٦٣) وگوره هغوی چې له سهاره تر ماښامه پورې

وهي ملنډې په سندرو کې په ما باندې

٦٤) په اندازې د خپلو عملونو

ورکړه سزا هغوی ته ای څښتنه

٦٥) په هغوی باندې ووايه لعنت

او اخته کړه هغوی په کړاوونو باندې

٦٦) هغوی پسې شه د خپل قهر په وخت کې

او د ځمکې د مخ نه کړه نابود هغوی

د اورشليم دردونه او کړاوونه

① څنگه زمونږ سرو زرو ورکړې ده خپله ځلا له لاسه

څنگه مو سوچه سرو زرو ورکړی خپل ارزښت له لاسه

د خدای د کور سپېڅلې او قيمتي تېرې دي پر تې

د هرې کوڅې په چوک کې خورې وړې

② قيمتي وو د صهيون خلک زمونږ دپاره

لکه سوچه سرو زرو په شان

خو گڼل کيږي هغوی اوس لکه د خټينو لوبنو په شان

چې جوړوي يې کلال

③ سورلنډيانې هم ورکوي شيدي

خپلو بچيانو ته

خو زما خلک دي د دښتې شترمرغانو په شان

چې کوي ظلم خپلو بچيانو باندې

④ د تي رودونکو بچيانو ژبې له تندي څخه

نښلي په تالو باندې

ماشومان کوي سوال د خوړو دپاره

خو څوک يې نه ورکوي

⑤ کومو خلکو چې يو وخت به يې خوړل ښه خوراکونه

اوس په کوڅو کې مري له لورې څخه

چا چې تېرولو په عيش او عشرت کې خپل ژوند

اوس په خزلو کې خواړه لټوي

⑥ زما د قوم سزا ده زياته

د سدوم له خلکو څخه

شو وړان هغه يوې شېبې کې

دا د انسان په وس کې نه ؤ

٧) زمونږ مشران وو د واورې څخه زيات پاک او سوچه

د شيدو څخه هم زيات سپين وو هغوی

بدنونه يې وو سره او سپين لکه مرجانو په شان

او څپرې يې ځلېدلې لاجوردو په شان

٨) خو مخونه يې اوس تور دي د سکارو په شان

او نه پېژندل کيږي په کوڅو کې

دي نښتي د دوی پوستکي په هډوکو پورې

هغه دي وچ شوي لرگيو په شان

٩) څوک چې مړه شوي وو په جنگ کې

بهر له هغو وو چې مړه شولو ورو ورو د لوږې څخه

حُكّه چې د پټيو څخه يې

نه لرل خواړه چې پرې ژوندي پاتې شي

١٠ په هغه وخت کې

چې مې گران قوم مړ کېده له لورې

زړه سوانده ميندو

پخول خپل اولادونه د خوراک دپاره

١١ څښتن نازل کړلو

پوره قهر او غضب

او ويې لگولو په صهيون داسې اور

چې ويې سوځول بنيادونه ورته

١٢ نه پاچاهانو د نړۍ

او نه د کوم قوم خلکو دا باور کولو

چې د بنمنان به یې ورننوځي

د اورشلیم په دروازو باندې

خو دا کار وشو ځکه چې وکره گناه پیغمبرانو ۱۳

او کاهنان وو مجرم

چې تویه یې کړله وینه اورشلیم کې

د بې گناه خلکو

گرځېدل به پیغمبران او کاهنان ۱۴

سرگردانه په کوڅو کې لکه ږندو په شان

داسې په وینو وو ککړ

چې چا به د هغوی کالیو ته لاس نه وروړ

خلکو وهلې به چیغې لېرې شئ ای ناپاکه سړیو ۱۵

مونږ ته مه راوړئ خپل لاس

نو ګرځېدل به فراري او سرګردانه

او تلل به د يو قوم نه بل قوم ته

خلکو ويل به ورته نور نه شی پاتې کېدلی دلته

①۶ څښتن په خپله کړل هغوی خواره واره

نور يې پروا نه لري

د کاهنانو نور عزت نه کېده

او هم د سپين ږيرو درناوی نه کېده

①۷ مونږ انتظار کولو

خو رانغلل هېڅوک کومک دپاره

مونږ وو منتظر داسې قوم ته کومک دپاره

چې ويې نه کړلو هېڅ مونږ سره

①۸ په هر قدم کې مونږ دښمن څارلو

او په کوڅو کې ګرځېدلی نه شولو

زمونږ د ژوند ورځې رسېدلې وې پای ته

او رانژدې شوی ؤ مرګ زمونږه

۱۹ د عقاب نه تېز وو دبنمان زمونږه

چې تېنټېدلو غرو ته نو تعقیبولو یې مونږه

که مونږ به پټ شولو په دېنټه کې

نو هلته به ناست وو په کمین کې مونږ ته

۲۰ هغوی د خښتن خوښ کړی پاچا ونيولو په دام کې

هغه څوک چې ؤ زمونږ د ژوند هیله

هغه چا باندې چې مونږ باور پرې درلود

چې ساتي به مونږ له پردې قوم څخه

۲۱ ای د ادوم او عوص خلکو

خومره چې کولای شی هومره خدا او خوشحالي
وکړئ

خو وخبښئ باید تاسو هم د هغه جام څخه

چې دی ډک د خښتن د قهر څخه

تاسو به نشه شی لوڅ به کړئ خپل ځان او وبه

شرمېږئ

ای صهیونه ودې لیدله سزا د خپلې گناه (۲۲)

جلاوطني کې به خښتن تا نه ساتي نور

خو ای ادومه خښتن به درکړي سزا

کړي به ښکاره د گناه ډک عملونه ستا

د رحم دپاره دعا

ای خښتنه څه چې شوي دي زمونږ سره مه هپروه هغه (۱)

وگوره خومره سپکاوی کړی دښمن زمونږه

② زمونږ د نیکونو ځمکه ورکړل شوي ده پر دو ته

اوسيري پردي خلک زمونږ کورونو کې

③ يتيمان او بي پلاره شوي يو مونږ

او کونډې شوي دي زمونږه ميندې

④ په بيه اخلو مونږ د څښلو اوبه

په گرانه بيه بايد واخلو سوځولو لرگي

⑤ زمونږ په سر دی پټی او ځغلول شوي يو

ستري شوي يو نه پر پردي مو ارام ته

⑥ لاړو مصر او آشور ته گدايي دپاره

چې ډوډی راکړي او ژوندي پاتي شو

⑦ وکره گناه زمونږ نیکونو او له منځه تللي هغوی

اوس کړپرو د هغوی گناهونو په خاطر

⑧ غلامان کوي حکومت په مونږ باندې

او هيڅوک نشته چې مونږ خلاص کړي د هغوی له
لاسه

⑨ مونږ اچولی په خطر کې خپل ژوند د ډوډۍ په خاطر

ځکه چې گرځي په بانډو کې وسله وال

⑩ له لوږې سوځو مونږ په تبه باندې

او سور دی زمونږ پوستکی د تور په شان

⑪ زمونږ بنځو سره شوې ده اورشليم کې په زوره زنا

او زمونږ پېغلو سره هم شوې ده يهودا بنارونو کې په
زوره زنا

⑫ د لاسونو نه ځړول شوي دي زمونږ مشران

او نه کيږي درناوی زمونږ د سپين ږيرو مرو ته

⑬ مجبوروي زمونږ ځوانان چې وکړي کار مېچني سره

او زنگیږي زمونږ هلکان د لرگو درنو بارونو لاندې

①۴ نه کښېني زمونږ سپین ږيري

نور د ښار په دروازه کې

او ځوانان نه غږوي موسیقي نوره

①۵ خوشحالي تللي زمونږ د زړونو څخه

زمونږ گډا بدله شوې ده په غم باندې

①۶ رالوېدلی تاج د جلال او افتخار زمونږ سرونو نه

افسوس زمونږ په حال چې مونږ کړې ده گناه

①۷ نشته دی زور زمونږ په زړونو کې

او تیاره راغلي زمونږ په سترگو کې د ژړا په خاطر

①۸ ځکه چې پروت دی غر د صهیون وران او ویجاړ

او گرځي راگرځي سورلنډیان په کې

١٩ څو اى څښتنه، ته ابدي پاچا يې

او کوي پاچاهي ټولو نسلونو باندې

٢٠ ولې دې هېر کړو مونږه تل دپاره؟

ولې دې پرېښودو مونږ دومره ډېرو ورځو دپاره؟

٢١ راوگرځوه مونږ خپل ځان ته اى څښتنه

ترڅو درشو بېرته

راوگرځوه مونږ بېرته پخواني حال ته

٢٢ ايا پرېښي يو تا مونږ په پوره توگه؟

او ايا په قهر يې بې حده ته په مونږ باندې؟